

РЕШЕНИЕ

№ 4226

гр. София, 28.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 13.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3399** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Т. Б., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 4, чрез адв. П. К. от САК, срещу Заповед рег. № ЧР-05-45 от 20.02.2020 г. на министъра на правосъдието, с която на основание чл.19, ал.2 от Закона за изпълнениена наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС), вр. чл.204, ал.1, чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.6 и чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на акта поради неспазване на установената форма, съществени нарушения на процесуалните правила, неправилно приложение на материалния закон и липса на извършени нарушения на служебната дисциплина. Счита заповедта за лишена от фактически констатации. Визира нарушение на чл.205, ал.1, чл.206, ал.1 и чл.207, ал.3 ЗМВР. Излага подробни доводи срещу всяко от описаните в заповедта и обобщената справка нарушения и визира тяхната недоказаност. Твърди, че проверката на сигналите срещу него не е пълна, сведенията не са анализирани, а са вземани избирателно и произволно с цел вменияване на неизвършени нарушения. Претендира се отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът министъра на правосъдието оспорва жалбата чрез юрк. Л.. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С докладна записка рег. № 10895 от 20.11.2019 г. главен инспектор П. К. – началник сектор „Вътрешна сигурност“ в ГДИН е сезирал директора на ГДИН за постъпили данни за извършени корупционни дейности и тежки нарушения на служебната дисциплина от ИСДВР В. Б.. В нея са посочени следните факти и обстоятелства: 1. Докладна записка на началника на сектор „НОД“ на Затвора [населено място], че инспектор Б. подстрекава лишени от свобода (л.св.) към масово неподчинение и недоволство от работата му; 2. Упражнен физически и психически тормоз върху л.св. И. Р. Ж. от л.св. Р. В. М.; 3. Сведение от л.св. П. Г.; 4. Докладна записка на В. К. Ч. – ръководител звено АПКС в Затвора [населено място] и 5. Докладна записка от Е. Д. – ИСДВР при Затвора [населено място].

Със заповед № ЧР-03-121 от 22.11.2019 г. на министъра на правосъдието във връзка с постъпилите предварителни данни по докладна записка рег. № 10895 от 20.11.2019 г. срещу жалбоподателя е образувано дисциплинарно производство на основание чл.207, ал.1, т.1 и т.2 ЗМВР за установяване извършването на тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл.203, ал.1, т.6, 7, 8 и т.13 от ЗМВР. Определен е дисциплинарно-разследващ орган (ДРО), на когото е възложено провеждане на дисциплинарното производство. В. Б. е запознат със заповедта на 22.11.2019 г.

Със заповед № ЧР-05-372 от 17.12.2019 г. на министъра на правосъдието гл.инспектор П. К. е отстранен от ДРО и на негово място е определена инспектор Ю. М..

Със заповед № ЧР-03-122 от 22.11.2019 г. на министъра на правосъдието инспектор Б. е отстранен от длъжност.

Изготвена е обобщена справка рег. № 11966 от 20.12.2019 г. на ДРО в състав Ю. Ш., Ю. М. и Р. Л., с която е предложено налагането на дисциплинарно наказание „уволнение“ на инспектор Б.. Като релевантни към повдигнатото дисциплинарно обвинение в обобщената справка са посочени следните факти и обстоятелства: Д.Обяснение рег. № 15239 от 27.11.2019 г. на л.св. П. Г., в което е описана ситуация от престоя му в ЗОЗТ „К.“, а именно – искане на парични суми от инспектор Б. от него и други лишени от свобода, за да бъдат назначени на работа или да бъдат преместени. Конкретно е описан случай за поискани му от Б. 2000 евро, за да започне работа като фитнес инструктор във фитнес залата. Г. решил да не дава сумата, а пуснал нова молба до началника на затвора и след изслушване от комисия бил назначен на свободното място без да дава пари на Б.. Така работил 2-3 месеца, през което време постоянно бил посещаван от Б.. При едно от тези посещения Г. помолил да бъде преместен, но Б. му казал, че това няма да се случи докато не получи 500 евро. Г. отново не ги дал, а написал писмо до началника. Тогава Б. го заплашил, че ще го махне от работа и ще му съсипе живота. След този случай Г. разговарял с много хора от затвора, които му казали, че за да му се случат нещата, трябва да си плати на инспектор Б. и това е единственият подход към него. Тогава Б. започнал да настройва срещу него колегата му Д. – чистач във фитнеса, започнали постоянни проверки в спалното помещение на Г. и настройване на други л.св. срещу Г.. Г. се опитвал да не обръща внимание на тези интриги до 27.08.2019 г., когато други л.св. подали срещу него сигнал да подготвяно бягство. Г. бил спрян от работа и преместен в Затвора

[населено място].

На 26.08.2019 г. Г. описва случай в ЗОЗТ „К.“, при който отишъл при стъklarите, където видял Б. да им предава два мобилни телефона марка Айфон. Б. го видял, развикал се и го изгонил. След 10-15 минути Г. отново се върнал при стъklarите и видял, че те вече използват телефоните.

Б. Обяснение рег. №15242/27.11.2019 г. на л.св. С. С. М., в което се сочело, че Б. му искал пари, за да започне работа. След като предал част от исканата сума М. попитал Б. какво става с назначаването му, но на 22.11.2019 г. разбрал, че инспекторът е отстранен от работа и така загубил дадените средства.

В. Обяснение рег. №15662/05.12.2019 г. на л.св. Х. М. Ц., според което, в периода 10.11.-15.11.2019 г. Б. му искал парична сума за промяна на режима на изтърпяване на наказанието и предлагане за отпуск.

От така събраните материали ДРО е приел, че липсват доказателства инспектор Б. да е подстрекавал л.св. към масово неподчинение и недоволство, не е проявявал интерес към дейности извън неговите служебни задължения и не е извършил нарушение чрез предлагане на л.св. с наложени дисциплинарни наказания по време на заседание на комисия по чл.80 ЗИНЗС, проведено на 14.11.2019 г. По отношение на другите събрани материали комисията е достигнала до заключение за извършени от Б. действия в разрез с етичните норми на поведение. Действията по искане на парични суми от л.св., за да бъдат назначени на работа или да бъдат преместени в други групи, са квалифицирани като нарушения на чл.16, чл.43 и чл.50 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН. Тъй като тези действия са станали достояние на други лишени от свобода, се създавали предпоставки за уронване на престижа на ГДИН пред обществото. По тези причини и на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.6 и чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР е направено предложение за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“.

Служителят е запознат със служебната справка на 20.12.2019 г., върху която отбелязал, че желае да даде устни обяснения по чл.206, ал.1 ЗМВР лично пред министъра на правосъдието.

Изготвено е становище рег. № 12083 от 30.12.2019г., според което ДРО поддържа предложението, дадено в обобщена справка рег. № 11966 от 20.12.2019 г.

Издадена е оспорената заповед рег. № ЧР-05-45 от 20.02.2020 г. на министъра на правосъдието, с която на основание чл.19, ал.2 ЗИНЗС, вр. чл.204, ал.1, чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.6 и чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР на служителя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение. В заповедта е направено позоваване на обобщена справка рег. № 11966 от 20.12.2019 г., становище рег. № 12083 от 30.12.2019г., както и на обясненията на л.св. П. Г., С. М. и Х. Ц., подробно изложени по-горе. Дисциплинарнаказващият орган (ДНО) изцяло е възприел и правната квалификация на поведението на служителя, за която е посочил, че съставлява нарушение на чл.16, чл.43 и чл.50 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН. Дисциплинарното наказание „уволнение“ е наложено на основание чл.194, ал.2, т.4, вр.чл.197, ал.1, т.6 и чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР.

Актът е връчен при условията на отказ на 26.02.2020 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство от 11.03.2020 г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен съд съобразно

чл.211 ЗМВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество същата е основателна.

При служебната проверка по чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът установи, че актът е издаден от компетентен орган по чл.204, т.1 ЗМВР, в установената форма по чл.210, ал.1 ЗМВР и без допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или при недопускането им органът не би постановил акта.

Противно на твърденията в жалбата съдът приема, че заповедта отговаря на изискуемата форма по чл.210, ал.1 ЗМВР, тъй като съдържа означение на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага. В акта е направено позоваване на обобщена справка рег. № 11966 от 20.12.2019 г. и на становище рег. № 12083 от 30.12.2019 г., поради което и съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. мотивите му следва да се считат за допълнени с изложените в тях факти и обстоятелства. Доказателства в подкрепа на изложеното съставляват дадените от л.св. П. Г., С. М. и Х. Ц. писмени обяснения, подробно възпроизведени в заповедта. Посочените са времето и мястото на извършване на нарушенията, както и всички обстоятелства във връзка с тях по начин, който не е попречил на уличеното лице да разбере повдигнатото му дисциплинарно обвинение и да организира защитата си срещу него.

Спазени са изискванията за образуване на дисциплинарно производство по чл.207, ал.1 ЗМВР със заповед № ЧР-03-121 от 22.11.2019 г. на министъра на правосъдието при наличието на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител по смисъла на чл.205, ал.1 ЗМВР, чл.10 и чл.11 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. Назначен е дисциплинарно-разследващ орган, който е запознал служителя със заповедта за образуване на производство и с правата му по чл.207, ал.8 ЗМВР.

На 20.12.2019 г. Б. е запознат с обобщена справка рег. № 11966 от 20.12.2019 г., върху която е отбелязъл, че желае да даде обяснения лично пред министъра на правосъдието. Според протокол рег. № 11954 от 20.12.2019 г. на ГДИН за периода от образуване на дисциплинарното производство на 22.11.2019 г. до изготвянето на протокола на 20.12.2019 г. служителят не се е възползвал от възможността за даване на обяснения. Същото обстоятелство е удостоверено и в протокол рег. № 12058/27.12.2019 г. на ГДИН във връзка с правото на служителя по чл.207, ал.10 ЗМВР.

На инспектор Б. е съобщена писмена покана за даване на обяснения рег. № 94-В-305 от 21.01.2020 г., връчена на 06.02.2020 г. в хипотезата на отказ, удостоверен с подписите на двама служители.

Жалбоподателят е депозирал молби вх.№ 94-В-305¹⁹/21.01.2020 г. и вх.№ 2103/07.02.2020 г. до министъра на правосъдието с искане да бъде изслушан лично от него. Двете молби са резюлирани от органа по чл.204, т.1 ЗМВР по реда на чл.27 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. с приемане на дадените обяснения и мнение за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

Протокол рег. № 813/10.02.2020 г. и докладна записка рег. № 783/29.01.2020 г. удостоверяват липсата на дадени от служителя писмени обяснения във връзка с връчената му покана за даване на такива.

Въз основа на изложеното съдът приема, че е изпълнена процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, вр. чл.25-28 от Инструкция № 8121з-470 от 27 април 2015 г. и не е допуснато твърдяното в жалбата съществено процесуално нарушение. Служителят е запознат с правата си по чл.207, ал.8 ЗМВР в началото на дисциплинарното производство, връчена му е обобщената справка рег. № 11966 от 20.12.2019 г. и му е предоставена възможност да даде писмени обяснения по посочените документи. Липсата на устно изслушване от органа по чл.204, т.1 ЗМВР не съставлява съществено процесуално нарушение, след като ДНО е приел писмените обяснения на служителя.

Не е допуснато и визираното в жалбата нарушение на чл.207, ал.3 ЗМВР, според който ДРО е длъжен да извърши всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване. Разследващата комисия е събрала писмените обяснения на посочените в докладна записка рег. № 10895 от 20.11.2019 г. лица. Интерпретацията им по неблагоприятен за уличения служител начин не съставлява процесуално нарушение.

Наказанието е наложено в срока по чл.195, ал.1 ЗМВР, който тече от поставена от ДНО резолюция от 09.01.2020 г. върху становище рег. № 12083 от 30.12.2019г.

По изложените съображения съдът приема, че в хода на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които на самостоятелно основание да доведат до незаконосъобразност на акта по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Заповедта е материалноправно незаконосъобразна поради неизвършване на вменените на служителя дисциплинарни нарушения по чл.194, ал.2, т.4, вр. чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР - деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

Дисциплинарното обвинение се крепи на писмените обяснения на л.св. П. Г., С. М. и Х. Ц., които не се подкрепят от другите доказателства от дисциплинарната преписка и се оборват от показанията на същите лица като свидетели в хода на съдебното производство.

Тук е мястото да се посочи, че в писмените си обяснения л.св. П. Г., С. М. и Х. Ц. посочват редица други физически лица, от които не са събрани сведения в хода на административното производство, поради което за съда остава неясно защо е кредитиран свободния разказ на трима лишени от свобода без да бъде проверен и съпоставен с показанията на други, споменати от тях, лица. Това дискредитира достоверността на посоченото в писмените показания. Липсата на задълбочено разследване на спорните обстоятелства се потвърждава от несъбирането на информация за телефонен номер 0988 84 55 88, посочен на две места в писмените обяснения. В административната преписка се съдържат данни за извършена проверка на други телефонни номера (л.85-87), поради което остава неясно защо процесното дисциплинарно разследване не е проведено докрай с всички допустими и относими доказателствени средства.

Разпитан пред съда свидетелят П. Г. установява, че не е давал пари на инспектор Б., нито последният е създавал напрежение между него и други лишени от свобода. Тъй като бил набеден, че ще избяга, го превели от ЗОЗТ „К.“ в Централния затвор, където го разпитвали следователи. Тогава му дали да подпише едни документи с обещанието, че ще го върнат в ЗОЗТ „К.“ и ще бъде назначен на работа. Не е чел документите, тъй като е късоглед и не вижда. Не е виждал Б. и стъklarите да си разменят телефони – апарати. Не е влизал в стъklarската работилница и не познава лицата, които работят

там. С тези си показания л.св. П. Г. опровергава написаното в негово писмено обяснение рег. № 15239 от 27.11.2019 г., че е провокиран от Б. да дава пари, за да бъде назначен на работа и че е свидетел на дадени от Б. телефони на стъкларите. Съдът кредитира показанията на св.Г., който изтъква логични причини да напише дадените през м.ноември 2019 г. обяснения – да бъде върнат на работа в ЗОЗТ „К.“ без да чете съдържанието на документите поради късогледство.

Съгласно чл.163, ал.2 от ППЗИНЗС обвиняемите и подсъдимите се включват в трудова дейност по възможност и при изрично писмено изявено желание от тях. За целта те подават молба до началника на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие, която се съхранява в досието. Списък със свободните работни места се обявява на общодостъпни за лишените от свобода места. Кандидатите за заемане на свободните работни места подават заявление до съответния началник чрез инспектора по социални дейности и възпитателна работа, който дава мотивирано писмено становище. Съгласно чл.165 от ППЗИНЗС лишените от свобода се разпределят по работни обекти от комисията по чл. 35 (началникът по режимна и надзорно-охранителна дейност, началникът на сектор "Социални дейности и възпитателна работа", началникът на поправителния дом, медицински специалист, психолог и представител на териториалното поделение на Държавно предприятие "Фонд затворно дело"), както и инспектор "Труд и работна заплата". Решенията на комисията се подписват от началника на затвора, поправителния дом или началника на затворническото общежитие и се вземат въз основа на оценката по [чл. 55, ал. 2 ЗИНЗС](#) и изразените становища от членовете ѝ (чл.35, ал.4 ППЗИНЗС). За назначаването на работа на лишените от свобода и в случаите, в които се налага преместване в друга група, началникът на затвора, поправителния дом или затворническото общежитие издава писмена заповед (чл.166, ал.2 ППЗИНЗС).

Изложената законова уредба потвърждава тезата на жалбоподателя за наличието на многостепенна система за назначаване на работа и преместване. Безспорно лишените от свобода са запознати с този ред, което се потвърждава от писмените им обяснения, че за назначаване на работа подавали молби до началника на затвора. Независимо, че инспектор СДВР дава своето становище по тези молби, той не разполага с решаващи правомощия да назначава на работа и да премества. По изложените съображения съдът кредитира показанията на св.Г., които съответстват на цитираната законова уредба и са изложени от него последователно и логично. За основните моменти в неговото писмено обяснение рег. № 15239 от 27.11.2019 г. – искането на пари, за да бъде назначен на работа, и вкарването на GSM-апарати, св.Г. е категоричен, че не е бил свидетел на такива действия. Напротив, Б. го е награждавал и си е вършил работата съвестно.

Ответникът представя докладна записка рег. №26372 от 17.06.2020 г. на инспектор Р. К. от ГДНП, според която на 16.06.2020 г. е уведомен от л.св. П. Г., че на 10.06.2020 г. на Г. е оказан натиск от адвокат С. Д. И. във връзка с явяването му като свидетел по настоящето съдебно производство. Приложени са справка за адвокатски свиждания, от която се установява, че на 10.06.2020 г. адв. С. И. е била на свиждане с л.св. П. Г., както и писмено обяснение от П. Г. от 16.06.2020 г., че след разговора си в адвокат И., той бил притеснен от нейните думи и се почувствал заплашен.

Съдът не кредитира изнесеното в докладна записка рег. №26372 от 17.06.2020 г. и писмено обяснение от П. Г. от 16.06.2020 г. Адвокатът упражнява свободна дейност и правото му на свиждане със задържани лица е част от нея. Разговорите с клиентите и

методите на убеждение също са в широки граници – всичко, което не е забранено от закона, поради което евентуални манипулативни внушения не могат да бъдат предмет на настоящето съдебно решение. Всеки човек с нормална психика е свободен да се поддаде или не на тези внушения, още повече, че в случая са отправени от жена в полза на уволнен служител на ГДИН. Житейски по-логично е свидетелят да се поддаде на внушенията на служителите на ГДИН, от които ежечасно е зависим при изтърпяване на наказанието си, отколкото на заплахите на адвокат и уволнен служител. Изложеното се потвърждава от разликата между изнесеното от св.Г. в обяснение рег. № 15239 от 27.11.2019 г. и пред съда, което е указание за осъществена манипулация върху лишения от свобода, но от страна на затворническата администрация.

По силата на чл.171, ал.2, изр.2 АПК съдът разполага с правомощие да разпита като свидетели лицата, дали писмени обяснения пред административния орган. Целта на нормата е ясна – лично възприемане и убеждение, както чрез словесен контакт, така и чрез поведението на съответното лице. При разпита на св.Г. в о.с.з. на 17.06.2020 г., в присъствието на процесуалните представители и на двете страни в спора, свидетелят не прояви притеснение или смущение, като не е имало пречка да сподели и пред съда изнесеното в обяснението си от 16.06.2020 г. Същите обстоятелства са били известни на ответника преди датата на о.с.з. на 17.06.2020 г. и въпреки това на свидетеля не е зададен уточняващ въпрос с цел разколебаване достоверността на показанията му. Изнесеното навежда съда на извод за достоверност на свидетелските показания на П. Г., дадени пред съда, които са последователни, логични, взаимосвързани и съответстващи на правната уредба. Изложеното в писмените обяснения на лишените от свобода очевиден е плод на зависимата им позиция от затворническата администрация.

Изложеното от св.П. Г. се потвърждава от писмените доказателства по делото. Неговата молба от 13.11.2019 г. за назначаване на работа като бакар по чл.80 ЗИНЗС е резолирана положително „Да!“ от началника на затвора на 14.11.2019 г., когато и Б. е положил резолюция „Съгласен съм“ (л.110). Очевидно П. Г. е назначен по законовия ред на работа, а не по начина, посочен в негово обяснение № 15239 от 27.11.2019 г.

Изнесеното се потвърждава от разпита на свидетелите С. М. и Х. Ц., които също не потвърждават изложеното в писмените си обяснения от м.ноември 2019 г. Според писмено пояснение рег. № 15662 от 05.12.2019 г. на Х. М. Ц., Б. му обяснил, че „за да ми свали режима и да ме предложи за отпуск, трябва да почерпи една хилядарка“. След като Ц. отказал да даде толкова пари, в стаята извикали друг л.св. К. Ш., който „приел офертата“. По-нататък Ц. посочва, че лично Б. го спрял от работа през 2017 г. Разпитан като свидетел пред съда Ц. установява, че Б. го заплашил, че ще го спре от работа в строителна бригада и за да продължи да работи трябвало да му даде пари. Свидетелят не дал парите, защото нямало основание за бъде спрял от работа. Процедурата за назначаване на работа била: добро поведение, молба до началника на затвора, лекар, комисия и заповед на началника.

Съдът приема, че са налице значителни разминавания между писмените обяснения и показанията на св.Ц. пред съда. В писмените обяснения се сочи, че искането на пари е било с цел сваляне на режима и предложение за отпуск, докато изнесените пред съда факти са за спиране от работа. В писмените показания Ц. сочи лицето К. Ш., което не беше споменато пред съда. Тук е мястото да се посочи, че дисциплинарно разследващият орган не е разпитал К. Ш., а отново се е доверил на свободния разказ

на лишения от свобода, който се намира в очевадна зависимост от затворническата администрация.

Значителните разминавания в показанията на св.Ц., вкл. несъответствието им с посочената законова уредба на назначаване на л.св. на работа, са указание, че изнесеното в писмено пояснение рег. № 15662 от 05.12.2019 г. не отговаря на обективната действителност. Според съда това се потвърждава от установените разминавания на показанията на другите свидетели с писмените им обяснения, дадени пред органа, което навежда на манипулирането на последните.

Свидетелят С. С. М. не си спомня случай, в който Б. му е искал пари, за да започне работа. Спомня си, че е бил извикан в деловодството на затвора, където го разпитвали господата, но без да му показват снимки. Не е сигурен какво е написал тогава, тъй като бил под влиянието на опиати и на метадонова програма, тъй като излежавал 6-месечна присъда за притежаване на наркотици. Чувал от други лишени от свобода, че се носят шеги за служител, който взема пари, но при предявяване на личната карта със снимка на жалбоподателя е категоричен, че това не е лицето, за което се носели такива слухове.

Съдът кредитира показанията на св.М., тъй като съответстват на писмените доказателства по делото. Молбата на С. М. от 13.11.2019 г. за назначаване на работа като бакар по чл.80 ЗИНЗС е резюлирана положително „Да!“ от началника на затвора на 14.11.2019 г., когато и Б. е положил резолюция „Съгласен съм“ (л.108-109). Установява се от протокол № 25 от 14.11.2019 г. на комисия по чл.164 от ППЗИНЗС за разглеждане на молби за работа на л.св., че молбата на С. М. под № 24 е одобрена още на 14.11.2019 г. Ето защо не звучат логично писмените обяснения на М. рег. № 15242 от 27.11.2019 г., че на 22.11.2019 г. още не се знаело дали молбата му за работа е удовлетворена, поради което л.св. „изгорял с 500 лв.“

Обвинението за внасяне на телефони от Б. се разколебава и от показанията на св. З. Ал И., който установява, че не е внасял мобилни телефони по молба на инспектор Б..

Съвкупната преценка на установените по делото факти и обстоятелства навежда съда на категоричен и несъмнен извод, че жалбоподателят, в качеството си на инспектор СДВР, не е осъществил деянията, посочени в писмени обясненията на л.св. П. Г., С. М. и Х. Ц.. Последните не се подкрепят от показанията им като свидетели по делото, от писмените доказателства от административната преписка и са в противоречие с цитираната законова уредба за назначаване на работа и преместване. Изложеното е указание, че жалбоподателят не е осъществил вменените му нарушения на служебната дисциплина, вкл. нарушение на етичните норми за поведение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 и чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР. Изнесеното е основание за отмяна на оспорената заповед на основание чл.172, ал.2 АПК.

Съобразно изложеното на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноси в размер на 10 лв. държавна такса. Ответникът прави възражение по чл.78, ал.5 ГПК за размера на заплатеното по банков път адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв. Съдът приема, че този размер е близък до минимума по чл.8, ал.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения,напълно отговаря на фактическата и правна сложност на спора и представлява справедливо възнаграждение за положения адвокатски труд, изразяващ се в изтотвяне на жалба и писмена защита и явяване в две открити съдебни заседания.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и

състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на В. Т. Б., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 4, чрез адв. П. К. от САК, Заповед рег. № ЧР-05-45 от 20.02.2020 г. на министъра на правосъдието, с която на основание вр. чл.204, ал.1, чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.6 и чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА Министерство на правосъдието да заплати на В. Т. Б., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 4, чрез адв. П. К. от САК, на основание чл.143, ал.1 АПК разноски в размер на 610 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: